

Eliot už nesnesla pohled na svůj vlastní odraz. Podívala se z okna. „Kdy nejdřív se může posádka připravit k odletu do Alexandrie?“

„Takže takhle to je? Hodláš nás dál vláčet temnotou? Využiješ Luxe, aby sis z nás udělala svoje poddajný loutky?“

„Potřebuju časový plán, kapitáne.“

Pozorovala jeho tvář v odrazu okna, která byla stejně průhledná jako její. Jasno, stín, klid, pohyb, jasno, stín, zlost, kapitulace. „Záleží na misi. Imogen si potrpí na pečlivou přípravu. To znamená kostýmy, pořádný překladatelský vybavení, plánky budov, časovej plán zpracovanej na vteřiny, záložní kostýmy. To může trvat dvacet čtyři hodin i celý týden.“

„Je dobrá Historička. Pečlivá.“ Možná až moc pečlivá. Neměli týden navíc. Dokonce ani dvacet čtyři hodin, i když při Farových vrtoších bylo nemožné nastavit parametry. „Zvládla by to za dvanáct?“

„Předpokládám, že to bude *jen* rychlovka?“ začal Far. „Jo. Imogen si možná bude myslet, že ne, ale zvládne to. Není na palubě *Invictu* jen z protekce.“

Ne, pomyslela si Eliot. *Je tam díky důvěře*. Hustší než krev, stvořený z roků a slz a dřiny. Sedmička měl pravdu. Ten pocit (I když *byl* to vůbec pocit? Považovala to spíš za mandát.) se musí budovat. Ale bez ohledu na to, jak pevné jsou cihly, bez ohledu na to, jak vysoká je zeď, z části vždycky zůstane skokem z útesu, protože i když může být důvěra pevná, okolní svět pevný není.

Důvěra se buduje. Důvěra se hroutí.

Dávej a přijímej, dávej, dávej.

Kdo ji chytí?

Když vozík zpomalil a blížil se ke světlu, Eliot píchlo u srdce. Byli v zadní části přístaviště, v němž se jako okraj vodopádu třpytil plechový trup *Invictu*. Gram jim mával přes čelní sklo a volal přes rameno na Imogen. Far zdvihl dlaň a zamával jim zpět, za slunečními brýlemi viděl domov.

Nezáleží na tom, jak dlouho se bude Eliot dívat, pro ni to bude pořád jen loď.

25.

KLIKÁNÍ A VÍŘENÍ

ZÁZNAM Z LODI *INVICTUS* Č. 4

AKTUÁLNÍ DATUM: 22. SRPNA 2371

AKTUÁLNÍ UMÍSTĚNÍ:

CENTRÁLA. SRDCE STARÉHO I NOVÉHO SVĚTA.

CÍL: OBLEČENÍ. HODNĚ OBLEČENÍ.

BARVA IMOGENINÝCH VLASŮ: NEBESKÁ MLHOVINA.

GRAMOVO SKÓRE V *TETRISU*: 380 000

AKTUÁLNÍ PÍSNÍČKA NA PRIYINĚ PLAYLISTU:

„JAI HO“ OD A. R. RAHMANA.

FARWAYOVO EGO: ZMATENÉ. PODOBÁ SE ROBOTICKÉ LOŽCE OPUŠTĚNÉ VE FONTÁNĚ DI TREVI.